

Цікава

ГАЗЕТА + TV

20 лютого 2020 року №8 (116) Ціна 6 грн

● БОЛИТЬ!

Фото dw.com.

Авторка вірша-пісні «Мамо, не плач, я повернусь весною...» чекає в Португалії на пересадку нирки, але і звідти продовжує воювати за Україну

Про поетесу Оксану Максимишин-Корабель українці дізналися взимку 2014 року — в час розстрілу протестувальників у Києві й «появи» Небесної сотні. Це її вірш «Мамо, не плач, я повернусь весною», присвячений матерям загиблих на Майдані, зачитували з головної сцени країни, розміщували на білбордах, а потім поклали на музику. Сама Оксана казала: «Думала, що буду мати інфаркт — так переболіла тими словами». За цей вірш і дописи у соцмережах її називали «недобитою бендерівкою». Нині, як і б років тому, Оксана Максимишин-Корабель із Яворова, що на Львівщині, проживає в Португалії. Римує поезію. Вболіває за Україну. В разумах, написаних спеціально для «Цікавої газети», підкреслює, що лютневі події 6-літньої давнини мають надзвичайно велику вагу для українців

Оксана КОВАЛЕНКО

«Для мене Майдан — це велика рана, яка не загоїться ніколи. Неможливо забути тих днів, коли вирішувалася доля твоєї країни. Адже живеш на чужині, а думками ти завжди там — серед своїх друзів, рідних. ... Зраз багато хто може сказати: «Та добре тобі жити в Португалії і любити Україну»... Ні, не добре! Я поїхала туди не на заробітки, не на відпочинок. Важка хвороба змусила шукати шляхи порятунку. У 35, коли мої ровесниці готувались стати мамами, у мене від-

мовили нирки. Обладнання для гемодіалізу в Україні було дуже мало. Люди помирали, так і не дочекавшись порятунку. Мене Бог врятував. Я змогла виїхати в Португалію і отримати належне лікування. Очікую на трансплантацію нирки...

У 35, коли мої ровесниці готувались стати мамами, у мене відмовили нирки.

МАМО, НЕ ПЛАЧ, Я ПОВЕРНУСЬ ВЕСНОЮ

(присвячує матерям загиблих героїв)

Мамо, не плач. Я повернусь весною.
У шибку пташинкою вдарюсь твою.
Прийду на світанні в садок із росою,
А може, дощем на поріг упаду.

Голубко, не плач. Так судилося, ненько,
Що слово «мамусю» вже не буде твоїм.
Прийду і попрошуся в сон твій тихенько,
Розкажу, як мається в домі новім.

Мені колискову ангел співає,
Ірана смертельна уже не болить.
Ти знаєш, матусю, ѹ тут сумно буває,
Душа за тобою, рідненька, щемить.
Мамочко, вибач за чорну хустину
За те, що відніні будеш сама.
Тебе я любив. І любив Україну.
Вона, як і ти, була в мене одна.

12 лютого 2014 року.

Закінчення на с. 5 »

● НА МЕЖІ

Фото rubryka.com.

Після кількох таких затяжок — реанімація.

Як торговці душами «підсаджують» дітей на наркотики

Поки батьки, бабусі й дідусі думають, що не зрозумілі для них написи на фасадах будинків — це витівки хуліганів, якими не варто перейматися, їхні чада піддають своє здоров'я і життя смертельній небезпеці

Оксана КРАВЧЕНКО

«У НАШІЙ СІМ'Ї ТАКОГО НЕ МОГЛО СТАТИСЯ...»

Кілька років тому в Луцьку забили на сполю через серйозну хвилю отруєння наркотичними курильними сумішами. Старшокласникам пропонували так звані спайси, після кількох затяжок якими підлітки потрагляли до реанімації.

Тепер у моді інші психотропи, й методи поширення отрути змінюються. Але у більшості родин все ж і надалі впевнені, що їхньої дитини це не стосується. Мовляв, то мажори з жиру бісяться, а наші зна-

ють ціну гривні, бо бідові.

Пригадую знайомство з одним із пацієнтів відділення анестезіології Волинської обласної дитячої лікарні. Хлопець — із багатодітної сім'ї вірючих. Навчався в профтехучилищі, після заняті і на канікулах шукав, де заробити, щоб допомогти батькам. Мама-пенсіонерка, довідавшись, що трапилося із сином, не йняла віри:

— У нашій сім'ї ніхто не п'є навіть пива, ніхто не курить. Не могло з ним таке статися...

Закінчення на с. 7 »

Українка стала другою мамою для легендарного боксера Майка Тайсона

Камілла Евалд (на фото) була донькою емігрантів із Тернопільщини — Гнати Іващук і Насти Перщишин-Іващук (пізніше родина змінила прізвище на Евалд). Після Другої світової війни жінка познайомилася зі знаним тренером у Нью-Йорку — італійцем Касом Д'Амато, який зі звичайних хлопців із вулиці робив професійних боксерів. Коли Кас переїхав жити до Камілли, він відкрив на горищі поліцейського відділку тренажерний зал, а найдільніших учнів поселяв просто в її домі

с. 6 »

НОМЕР ЕФЕКТИВНОЇ РЕКЛАМИ
050 994 9907

● ПУЛЬС ТИЖНЯ

Може «Слугу народу» перейменувати в «Лігу сміху»?

Найрезонансніші події в житті країни та світу очима наших журналістів

Веселіть ще, пані Ольго, це у вас чудово виходить!

Масок не треба! Але на всякий випадок... візьміть

Ледь не щоденно представники нової влади дивують та смішать українців чудернацькими заявами

У зв'язку з коронавірусом люди у всьому світі масово скуповують медичні маски, які почали продавати у кілька разів дорожче. Тому нардепка від «Слуги народу» Ольга Василевська-Смаглюк зробила висновок: паніку навколо цього віруса спеціально спровокували... виробники масок, щоб заробити. Ціка-

во, що пані Ольга не єдина, хто переконаний у цьому: «У нашій фракції по-ділилися депутати на два табори. Одні вважають, що коронавірус — це дійсно загроза, а інші — що це маркетинговий хід, щоби продати побільше масок. Я належу до другої категорії», — заявила нардепка.

Виходить, українцям нема чого боятись? А чого ж ви, Олю, тоді купили собі аж 10 респіраторів? «Щоб було», — чесно зізналася народна обрана. О, це по-українські!

Наречена з Рівного виходила заміж у вбранні «Білосніжки», щоб весілля сподобалось... її дітям

Одружились актори лялькового театру

14 лютого у Рівненському міському відділі драц проходив Всеукраїнський марафон «Кохання поза часом 2020». До 12-ї години всі охочі могли подати заявку та зареєструвати шлюб у День закоханих. Першими нареченими, які побралися у форматі цієї акції, були Юлія Гольонко та Олексій Причепа — актори

Рівненського театру ляльок. Родзинкою церемонії стали костюми казкових персонажів, у які були одягнені гості та молодяді.

Юлія Гольонко, наречена-«Білосніжка», розповіла: «Хотілось, щоб весілля було цікавим та незвичним, щоб сподобалось моїм діткам. Таку дату вибрали випадково. Я вважаю, що щастя у шлюбі залихти насамперед від людей».

От вам і казкове весілля!

Державний зрадник разом з коханкою зараз переховується у Росії.

Віктор Янукович у 67 літ утретє став батьком

Сьогодні Григорію Вікторовичу Януковичу —

Шеф-редактор видання «Лівий берег» Соня Кошкіна повідомила, що президент-утікач (зара́йому 69 років) утретє став батьком. «І про любов. Віктора Федоровича Януковича можна привітати. Молодий батько. Власне, вже понад півтора року — навіть два. Син Григорій. Від молодої дружини Люби. Такі от новини з-за поребрика».

Як відомо, один із синів Януковича — Віктор-молодший — втопився на озері Байкал, коли його авто провалилося під лід.

Патрульні врятували вагітну жінку від самогубства

Жителька Вінниці хотіла стрибнути із моста

Це хтось побачив і зателефонував у поліцію. Четверо патрульних прибули на місце за лічені хвилини. Спочатку інспектори з небайдужими громадянами намагалися відмовити жінку стрибати в річку, однак вона не хотіла нікого слухати. На щастя, правоохоронці змогли підійти близько і скопити її за руки. Після цього вони перетягнули її через огорожу моста.

Причину свого вчинку 33-річна вагітна пояснювати не стала. Для неї викликали «швидку допомогу». І вже там жінка трохи оговталась, і в сльозах заходилась дякувати усім рятувальникам за те, що не дали їй зробити фатальний крок. Хух...

● ПРЯМА МОВА

Юлія МОСТОВА, журналіст, про найближче оточення Президента Володимира Зеленського:

Зізнаюсь, мені доводилося розмовляти і з Андрієм Богданом, і з Олексієм Гончаруком, і з Андрієм Ермаком. Усі досить цікаві та недурні люди. Моя мама завжди казала: «Дурень — це просто людина не на своєму місці». Але не тільки цей спонтанний спогад поєднує всіх трьох. Ніхто з них жодного разу за час багатогодинних розмов не вимовив слів «країна» або «Україна». А от формулування — «не підвєсти Вову», «підтримати Вову», «утримати Вовин рейтинг», «допомогти Вові» — звучали постійно. Побачивши чимало бояр із почту всіх українських царів, з подібним феноменом я зустрічаюся вперше.

● Я ТАК ДУМАЮ!

Небезпекова конференція

Який вибір ставить перед Зеленським нова «мюнхенська змова»?

Іванна КЛІМПУШ-ЦИНЦАДЗЕ, народний депутат від фракції «Європейська солідарність»

«Знову Мюнхен. У 1938 році саме в цьому місті Чемберлен та Дадліє — британський та французький прем'єр-міністри — намагалися умиротворити Гітлера, віддавши йому Чехословаччину.

У 2007-му Путін махав тут кулаком на адресу західного світу, називав нашу країну failed state (неповноцінною). — Ред.) та домігся, щоб Захід зупинив отримання Україною ПДЧ.

Тепер, у 2020-му, в Мюнхені запропонували рецепт умиротворення Путіна, намагаючись віддати йому Україну (антиукраїнський план з 12 кроків, оприлюднений на Мюнхенській безпековій конференції). — Ред.).

Історія повторюється двічі, казав видатний німецький філософ Георг Гегель, але перший раз — як трагедія, а друге — як фарс.

Після мюнхенських подій останніх днів хочу звернутися до Франка-Вальтера Штайнмасра Вольфганга Ішингера: згадайте цю фразу свого великого співвітчизника, коли знову будете казати про необхідність тримати двері відкритими та кращі відносини з Росією. Бо не можу знайти іншого слова, ніж фарс, коли чую новини з мюнхенської «безпекової» конференції, яку варто вже було б називати конференцією друзів Путіна.

Ігри на офіційному сайті конференції з обурливими «12 кроками» здачі України, які публікують, після численних обурень видаляють і з сайту, і зі столів конференції, але згодом повертають зі старою датою, ніби ніхто нічого і не прибирал — закріплюють саме таке враження.

Автори цього фарсу не усвідомлюють, наскільки він небезпечний.

Ті, хто намагається умиротворити Путіна, так і не зрозуміли його прагнення. Так само, як було із Гітлером. Але не кажіть, що ми вас не попереджали, коли РФ відправить у Баварію свої гібридні загони захищати «руський мір» та «ісконно рускі» сосиски з пивом.

Дякувати Богу, у нас є друзі. Дякувати Богу, не так просто знищити наші зусилля зі створення міжнародної антиросійської коаліції та запровадження санкцій. Дякувати Богу, не всі забули слова іншого видатного німця — Бісмарка, що договори з Росією не варти паперу, на якому підписані.

Але мені болить інше.

І у Мюнхені Володимир Зеленський традиційно для себе уникав поєднання двох слів — «Росія» та «агресія».

Мені болить, що Президент України, може, несвідомо, але допомагає агресору, коли він бачить в очах Путіна щось інше, крім трьох букв — КДБ. Коли він досі не зрозумів, що Росії не треба ОРДЛО, «Новоросія» чи Крим. Й потрібна вся Україна.

трібна вся Україна. Вся, пане Президенте. Й потрібно відновлення ялинського світустрою з поділом планети на сфери впливу. Й потрібно відновлення імперії.

Я не дивлюсь на світ крізь рожеві окуляри. Бачу, що санкції можливо обійти — і їх обходять. Я розумію, що зняття санкцій може бути питанням часу. Але це не означає, що ми маємо працювати в російській парадигмі.

Бо повернення наших територій — це теж питання часу. Часу, коли зникне імперсько-кадебістський режим. І тут головне питання, що станеться першим.

Пане Президенте, ми вже втрачаємо. Україна своїми діями втрачає міжнародну підтримку. Ми вже втратили головний принцип міжнародної політики часів Порошенка — ні слова про Україну без України.

Що має робити Захід, коли бачить наші обійми з Путіним? Правильно. Він робить те, що зараз ми чуємо в Мюнхені.

Пане Президенте, нам не потрібен мир будь-якою ціною. Нам не все одно. Ми не можемойти до миру, гібридно реалізовуючи плани Росії на нашій землі. Ми не можемо претендувати на мир в Україні, прискорюючи проведення виборів на окупованих територіях за квазіукраїнським законодавством, з патрулюванням на Донбасі на пару з бандитськими «представниками» ОРДЛО.

Мир будь-якою ціною — це чиється поразка. Нам не потрібен мир на російських умовах. Території на цінності не міняють. Відновлення територіальної цілісності — це передусім про мізки та серця. Нам не потрібне турборежимне повернення пограбованої «старшим братом» території із зомбуваним Москвою населенням. Нам не потрібне швидкісне повернення землі, нашпигованої російськими агентами, якщо умовою її повернення буде право вето на наш шлях до Європи.

Нам потрібен мир на справедливих умовах. Нам потрібен мир на умовах нашого національного інтересу та права. Нам потрібна перемога.

Пане Президенте, якщо країна між війною та ганьбою обирає ганьбу, то вона отримає і війну, і ганьбу. Це сказав Черчилль про вже згаданий Мюнхен-38».

● НОМЕР НЕ ПРОЙШОВ!

Фото korupciya.com

Майте на увазі, що задля правдоподібності останнім часом шахрай приїздить по гроши до тих, хто попався на їхній гачок, у поліцейській формі!

На Волині шахрай хотіли обдурити... справжнього поліцейського

12 лютого кримінальна удача відвернулася від 30-річного та 28-річного молодиків. Хоч спочатку все ніби складалося якнайкраще

Василь КІТ

Зателефонувавши до лучанина, один із них назвався його знайомим та повідомив, що потрапив у неприємну ситуацію — вчинив ДТП, наїхав на пішохода, тож тепер потребує грошей, аби все віднати з правоохоронцями та потерпілим. Інший, уявивши слухавку, представився слідчим, чим неабияк повеселив співрозмовника — справжнього працівника поліції. Шахрай запевнив, що всі проблеми справді можна вирішити за 200 тисяч гривень (нічого собі «розінки!» — Ред.). А от якщо цих грошей не заплатити, винуватцю ДТП загрожує в'язниця та позбавлення права керування транспортними засобами.

Співрозмовник ошуканців «сторгувався» з ними, побіцявші надати 1850 доларів США «здаватку», та призначив їм зустріч, на яку приїхав, звісно, не сам, а з колегами. Молодиків затримали на місці злочину під час передачі коштів.

Це відома шахрайська схема, коли зловмисники брешуть про якісь не-приємності з родичами і пропонують усе оперативно «порішати» за гроши. Не ведіться!

● ПРИМХИ ПРИРОДИ

Вперше за історію Антарктики температура перевищила 20 градусів

На острові Сеймур бразильські вчені зареєстрували 9 лютого 20,75 градуса Цельсія

Новий рекорд майже на цілий градус вищий за попередній, що зафіксований на острові Сігню в січні 1982 року (19,8 °C). Водночас б 6 лютого аргентинська дослідницька станція повідомила про найвищий показник на континентальному Антарктичному півострові — 18,3 °C.

Тепліс в усьому світі, в тому числі і в Україні, де, як прогнозують кліматологи, років через 50 перестануть рости сосни, та й узагалі ліси.

А в Європі багато гірськолижних курортів закриються, бо не буде снігу. Власне, його вже бракує. От цими днями на Люшон-Сюпербербанье у французьких Піренеях довелось доставляти сніг... гелікоптерами.

Кажуть, що в дітей почались канікули, приїхало багато родин, а снігу нема. То знайшли от такий вихід, щоб порадувати школярів.

Якщо для людей чим тепліше — тим комфортніше, то для пінгвінів — з точністю до навпаки.

● ДИПЛОМАТИЧНИЙ ФРОНТ

Фото eurosolidarity.org.

«Аннегрет, Україна захищає не тільки себе, а й всю Європу!» — Порошенко провів переговори з міністрам оборони Німеччини Аннегрет Крамп-Карренбауер.

Порошенко у Мюнхені: «Україна якомога швидше має стати членом НАТО»

П'ятий Президент України, лідер партії «Європейська солідарність» Петро Порошенко провів понад три десятки зустрічей за дві доби під час Мюнхенської конференції з безпеки

Петро МАКАРУК

Про це пресекретар Порошенка Святослав Цеголко написав у фейсбуці.

«Прем'єр Хорватії, президент Литви, генсек НАТО, прем'єр Канади, міністр оборони Німеччини, американські конгресмени та політики, міністри закордонних справ Туреччини, Словаччини, Німеччини — усього понад три десятки зустрічей за дві доби у Мюнхені», — зазначив він.

За словами Цеголка, Порошенко

ко переконував співрозмовників у тому, що санкції проти РФ працюють і їх варто посилити; потрібно ввести миротворчий контингент ООН на окуповані території Донбасу; для створення зони безпеки в Європі Україна якомога швидше має стати членом НАТО.

Крім того, експрезидент пояснював учасникам Мюнхенської конференції, що скандальний план «Дванадцять кроків до посилення безпеки в Україні та євроатлантичному регіоні» — це «інформаційна провокація Путіна».

Із Джастіном Трюдо — прем'єр-міністром Канади, яка залишається одним з найбільш надійних союзників України.

● ШОК!

Фото unian.ua.

«Головне — з цього абсурду вирватися. Якнайшвидше. І з найменшими втратами».

Парубія допитували в ДБР, чому не допустив до виборів... поплічників Януковича!

«Ми якось непомітно опинилися в Задзеркаллі, де все навпаки — правда і право переслідуються, а зрада і злочини стають чеснотами...»

Лія ЛІС

Україні посилюється політичний тиск на представників опозиції — про це заявив народний депутат із фракції «Європейська солідарність» Андрій Парубій. Він повідомив, що дав свідчення у Державному бюро розслідувань щодо так званого «перешкоджання виборчому праву», оськльки, будучи Головою Верховної Ради, звернувся до правоохранних органів із запитами щодо проживання протягом 5 років в Україні Клюєва, Кузьміна і Шарія перебували

«Політичний тиск посилюється. У ДБР давав свідчення по справі щодо «перешкоджання виборчому праву» (стаття 157 Кримінального кодексу України) під час парламентських виборів 2019 року. В чому ж вбачається мое «перешкоджання»? Виявляється, в тому, що як Голова Верховної Ради України звертався

до правоохранних органів із вимогою встановити, чи одіозний поплічник Януковича Клюєв, а також Кузьмін і Шарій перебували

“ Центральна виборча комісія зареєструвала Клюєва, Кузьміна та Шарія кандидатами в народні депутати, і лише після моого запиту було встановлено, що вони не мають правових підстав балотуватися, а відтак ЦВК зняла їх із реєстрації. Справедливість було відновлено. Вважаю особистим досягненням, що мені вдалося цього добитися. »

в Україні протягом останніх п'яти років. І, відповідно, — чи мають вони право брати участь у виборах», — пояснює Андрій Парубій.

«Нагадаю, що Центральна виборча комісія зареєструвала їх

кандидатами в народні депутати, і лише після моого запиту було встановлено, що вони не мають правових підстав балотуватися, а відтак ЦВК зняла їх із реєстрації. Справедливість було відновлено. Вважаю особистим досягненням, що мені вдалося цього добитися», — наголосив Парубій.

«І ось тепер ДБР із цього приводу веде розслідування... Ми якось непомітно опинилися в Задзеркаллі, де все навпаки — прав-

да і право переслідуються, а зрада і злочини стають чеснотами... Головне — з цього абсурду вирватися. Якнайшвидше. І з найменшими втратами», — переконаний Андрій Парубій.

● БОЛИТЬ!

Фото argumentua.com.

Розстріл протестувальників у лютому 2014-го. Як у когось вистачає совісті заявляти, що треба судити майданівців?

Фото з фейсбук-сторінки Оксани МАКСИМИШИН-КОРАБЕЛЬ.

Поетеса біля пам'ятника Кобзарю у Лісабоні в день вшанування українських захисників.

Авторка вірша-пісні «Мамо, не плач, я повернусь весною...» чекає в Португалії на пересадку нирки, але і звідти продовжує воювати за Україну

Закінчення. Початок на с. 1

...Майдан. Розстріли на Інститутській. Я хотіла б опинитися там, серед своїх людей. Але тричі на тиждень мусила проходити процедуру гемодіалізу, інакше — смерть. І тоді я вирішила боротися словом, своєю поезією підтримувати борців за європейські цінності. Майдан ніхто не організовував. Він виник сам, люди повстали проти режиму януковича (авторка принципово пише це прізвище з малої літери. — Ред.) і того скотського життя, в яке нас знову намагалися загнати. Не вийшло! Україна — це Європа.

Щодня писала вірші, які ставали піснями. Виливала біль, і так було легше переживати ті чорні дні втрати наших патріотів. Сергій Нігоян, Михайло Жизневський, Роман Сенік... Вони були першими, хто відав своє життя за європейські цінності, аби не повернутись у проклятий «рускій мір»...

У той час у Португалії щонеділі в центрі Лісабона, де збираються багато туристів з усіх країн, українці проводили мітинги, розповідали про події, що відбувалися на Батьківщині, збирали кошти, продукти. Дехто нині говорить, що розчарований... Я — ні. Навпаки, пишаюся тими, хто вийшов на Майдан проти свавілля влади, проти цензури, проти «драконівських законів». Це було народженням Нації, великої і вільної УКРАЇНСЬКОЇ Нації!

А тепер готові і будемо боротися з тими, хто сміє говорити про державний переворот! (колишні бійці спецпідрозділу МВС «Беркут», які повернулися після обміну з ОРДЛО на підконтрольну територію, заявили, що у 2014 році нібито чинився «державний переворот». — Ред.) Для нас Майдан — це святе. І Герої Небесної сотні будуть золотом вписані в історію нашої України!

Я не розчарована ні в політиках, ні в президенті ЗЕ, бо ніколи ними й не була зачарована. Як можна було обрати того, хто висміював усе українське і пока-

коли їхні «перли» цитують закордонні ЗМІ.

Не уявляю такого в Португалії — в цій маленькій і дуже зручній для проживання країні, яка опікується своїми громадянами. Так, це чи не найбідніша держава в Європі. Але всі особливі верстви населення, себто інваліди, старенькі, діти, захищені законом, мають усілякі пільги, ім надають безоплатну медичну допомогу тощо. Я не уявляю, щоб президент Португалії, якого дуже люблять, поводив себе так, як наш нинішній.

Мене лякає те, що зараз відбувається в Україні, приміром, що з «владних кабінетів» доходить до простого люду мало інформації. Все робиться в кулуарах. Якісь перешептування, домовленості... Так не повинно бути! Болить і те, що вчораши ні патріоти, волонтери сьогодні для нашої влади стають ворогами. Болить, що хлопці, які повертаються з війни, не мають належної підтримки. Багато хто з них залишився без родини, без роботи, із важкими розладами здоров'я.

У Португалії є декілька волонтерських організацій, які допомагають чим можуть українським воїнам. Ось і зараз «Добре серце» вже вдруге збирає кошти для реабілітації наших захисників. Хочемо, щоб хлопці хоч трішки відпочили, змінили клімат, скуштували португальських страв, почули слова вдячності від земляків. Уже шостий рік

зував нас дурними хохлами і малоросами? Не розумію... Для мене це якийсь сюр. Чи багато хто відважився б лягати на операційний стіл під ніж в руках людини, яка до того працювала, образно кажучи, сантехніком...

А про теперішніх депутатів із «Слуги народу» без сарказму годі говорити. Сором пече,

терв'ю білоруській редакції «Радіо Свобода».

До речі, письменниця радить зробити все, аби зберегти у селах Берестейщини українську ідентичність. На її думку, це уbezпечить їх від русифікації, а значить, допоможе уникнути її і самим білорусам.

Шукайте у книгарнях «Бодай Будка» (видавництво «Фоліо»).

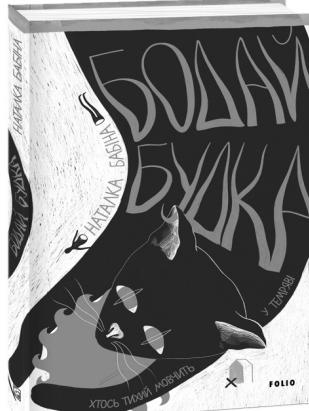

Foto folio.com.ua

● ПОКЛИК КРОВІ

Білоруська письменниця написала і видала роман українською мовою!

Наприкінці минулого року вийшла книга Наталки Бабіної «Бодай Будка» (на фото)

Лілі ЛІС

Роман видали і в Білорусі, і в Україні. Він написаний, як сказала сама авторка, «мовою дитинства».

Як відомо, у білоруських селах понад Бугом аж до Бреста переважно говорять по-українськи, в тому числі і в рідній письменниці Заказанці, хоч українцями себе вважають там лише 5–10 відсотків мешканців.

Наталка Бабіна каже, що усвідомила свої українські корені і що під час написання її надихали твори Івана Франка та Лесі Україн-

ки. «Леся Українка. Калі я читала яе апавяданьні, написаныя ў Калодзежным — ад нашай Заказанкі на-прасткі лесам туды будзе кілямэтраў з восемдзесят — і калі я бачыла тыя самыя наши слова, накшталт «вітэ» [вы, ветлівая форма звароту да не-знаємага або старішага чалавека], то мне па хрыбетніку праходзіла трымценьне», — заявила вона в ін-

поспіль волонтери організовують акції для дітей-сиріт полеглих Героїв АТО. До свята Миколая передають подаруночки, допомагають вдовам зібрати першачків до школи.

Мое життя — це моя поезія. Уже вийшло дві книжки «Мамо, не плач. Я повернусь весною» і «Віддзеркаллення». Зараз у видавництві третя збірка, що кардинально відрізняється від попередніх, — «Про що говорять твої очі». Це лірика і прозові твори про вічні цінності: кохання, підтримку, людяність, взаємодопомогу. Сподівається, що й ця книжка, як і дві попередні, на полицях магазинів не залежиться. Через призму пережитого я добре знаю ціну життя. Радіо сонячному промінчику, радіо голубці, яка щоранку прилітає на моє підвіконня, дощичку і квітам, які посадила на балконі. Я щаслива, бо живу і моя поезія потрібна людям!».

З нових поезій Оксани Максимишин-Корабель

ЩАСЛИВА

Сьогодні зранку бачила щасливу жінку... Її на балкон кинув голуб пір'їнку. Під вікном у квіті вдягнулася слива. А жінка стояла щаслива, щаслива.

На віях від радості слізи-намисто, А на душі її так легко і чисто. Вранішнє небо над містом, як диво, І жінка стояла щаслива, щаслива.

Кава в горнятку, на вікні орхідеї, День, наче вічність, попереду в ней. Синоптики кажуть: до вечора злива, А жінка стояла щаслива, щаслива.

Спокій, і ранок, і сонце, як глобус, За кимось приїхав перший автобус. Вона нещасливою бути втомилася, У дзеркало жінка щаслива дивилась.

НЕ ВІР МИНОУМОУ. НЕ ВІР
Не вір минулому, не вір — йому гріш

ламаний ціна.

Життя — найкращий ювелір, і в тім лише його вина.

Рахуєм втрати, не роки... надворі вже давно зима.

Став на розлуку старий ти, а на самотність — старша я.

Не вір минулому, не вір... не затремтить в руці рука.

Й душа вже не досягне зір, й не битимутся в такт серця.

А дивосніг мете й мете...

яка красива ця пора.

Я більш не згадую тебе —

інулого давно нема.

Португалія, 12 лютого 2020 р.

● ОСОБЛИВИЙ ВИПАДОК

Українка стала другою мамою для легендарного боксера Майка Тайсона

ФОТО 0352.ua.

«Вона благословила мене своєю любов'ю».

Закінчення. Початок на с.1

Ірина ГЕРМАН,
0352.ua

Одного дня до тренера Каса Д'Амато привели 13-річного хлопця, який навчався у школі для неповнолітніх злочинців і за бійки часто відсиджувався у карцері. Це був Майк Тайсон. Його поставили у спаринг і після трьох раундів Кас зупинив бій. «Якщо будеш мене слухатись, зроблю тебе наймолодшим чемпіоном у суперважкій категорії», — сказав він Майку. А Камілл ввечері повідомив: «На цього хлопця я чекав усе життя».

Якщо Кас муштував юнаків у залі, то Камілла тримала дисципліну вдома. За кожним були закріплі обов'язки. Наприклад, Майк виносив сміття. До такого режиму не звик, тож за перший рік тричі тікав із дому. Коли йому виповнилося 15 років, Кас та Камілла вирішили всиновити його, оскільки спільніх дітей не мали. Батько Майка давно покинув сім'ю, а мама не дуже переймалася сином, тож була не проти.

Камілла навчала підлітків манерам за столом, показувала, як готовувати їсти, прати речі, іноді навіть вчила писати й читати. Українка огортала їх любов'ю і турбо-

Коли Майку виповнилося 15 років, Кас та Камілла вирішили всиновити його, оскільки спільніх дітей не мали.

тою — пекла для них торти, вислуховувала їхні переживання, а Майку допомогла змайструвати клітки для голубів, адже хлопець весь вільний час проводив із птахами. Коли рідна мама Майка померла, він запитав, чи тепер Камілла буде його мамою і чи може її так називати? Вона відповіла: «Так, Майку». І з того часу стала його мамою...

Кас не дожив рік, аби побачити, як його прийомний син у 20 літ підносить над головою пояс чемпіона світу, ставши наймолодшим у цьому статусі за всю історію боксу. Камілла пройшла з ним найважчі для боксера часи — розлучення, судовий позов щодо згвалтування, ув'язнення, приписування маніакально-депресивного стану. «Ви ставитесь до нього так, наче він машина, а не людина з душою», — відповідала вона на цькування преси.

Що б йому не доводилося переживати, у її домі на Майка завжди чекала його кімната. Він часто приїздив просто посеред ночі, щоб поговорити або побуди в місці, де його по-справжньому люблять.

— Мені дуже пощастило, що вона благословила мене своєю любов'ю і опікувалася мною більшу частину життя. Я страшенно сумуватиму за нею, — сказав розчутений Майк, коли Камілла Евалд померла.

● УРОКИ ЄВРОПЕЙСЬКОГО ЗАРОБІТЧАНСТВА

«А знаєш, що ти — «БІЛА ВОРОНА»?

ФОТО gazetaukrainska.com.

«Слухай, а як залишатися «білою вороною»? — запитує, беручись за валізи, хлопець».

Анастасія ПЕЦЕНЮК,
дослідниця європейського
заробітчанства

— **У** тебе проблеми?
— Ні, в мене все добре.
— Брехня. Коли все добре, люди багато говорять, або навіть якщо мовчать, то не так, як ти.

— Тобі видніше.
— То в тебе щось сталося?
— Придумай сам, що в мене трапилося.
— Ну капец! Ти до неї з усією душою, а вона до тебе... Може, я тобі чимось допоміг би?

— Допоможи.

— Чим?
— Мені потрібні гроші. Тому я роблю роботу, якої ніколи не виконувала б.

— Ну, гроші мені самому потрібні.

— Тоді для чого цей триндель?
— Ну вісі люди помиляються...

— Я маю до кого йти до сповіді.

Ти тримаєш оборону своїх рубежів, своєї автономії. Бо даєш собі право розв'язувати вузли своїх питань. Але як то ти розглуптуєш в своїй голові, що нікому некажеш, не демонструєш?...

Виявляєшся, мовчання може дратувати більше, ніж крик. Особливо якщо робиш ще якісь дивні речі (найраніше встаєш і

вмикаєш два електрочайники «на всіх»; робиш ранкову зарядку. Їсиш «не те», «не так», «не стільки», «не тоді». Не п'єш спиртного. Маєш гарний голос і співаєш «під настрій». «Якби ти випила з нами сто грамів, ми заспівали б разом «Несе Гая воду». А так — фігня якась: все в людини «не так», а вона каже «нормально». Ще й «Несе Гая воду» заводить без ста грамів!

— Здоровий спосіб життя? Тъху! Ну-дота!

— А що, п'яні скандали веселіше?

— Та хоч є що згадати!
— Кожному своє...

25-річний хлопець надовго замовкає і зникає десь у малиновій плантації. Під кінець дня він несподівано виринає під сусіднім кущем:

— Ти завжди така спокійна?
— Віднедавна...

— ?
— Бувають події в житті, які примиряють твою боротьбу з усім на світі і з самим собою теж.

— І що то за події?
— Наприклад, смерть батьків.

Хлопець робить різкий поворот і знову ховається в довжелезних малинових рядках. Ти не бачиш його ввечері, але чуєш наступного ранку за тією ж програмою. Він скоса дивиться на тебе і ніби втікає. Знову зникає на весь день. Під вечір

— А ти пробував молитися? Десять у тихому закутку, щоб тебе ніхто не потривожив?

— Що-о-о-о? — високо піднімає брови хлопець.

— Спробуй. Спробуй поговорити з Богом. І зі своїм загиблим братом. Уяві його — і скажи все, що хочеш...

він виринає поруч і веде розповідь так, наче ви цілій день про це говорили:

— У мене брат загинув в АТО. На два роки молодший. Тільки пішов і через кілька днів — хлоп! — і нема! А я тут... Батьки відправили, щоб хоч один залишився... Краще було б, щоб то мене — хлоп! — і нема! У мене був хороший брат! А я... сволоч... Сволоч!

— Перестань «клеймити»! Як ти думаєш, водій, який обляпав тебе болотом із головою до ніг, — сволоч?

— Сволоч!

— А якщо він обляпав тому, що віз у лікарню вмираючу людину, яку підібрав посеред вулиці?

Хлопець знову зникає, і ти чуєш його лише зранку з тією тирадою нецензурщини.

Спробуй поговорити з Богом. І зі своїм загиблим братом. Уяві його — і скажи все, що хочеш...

— А ти пробував молитися? Десять у тихому закутку, щоб тебе ніхто не потривожив?

— Що-о-о-о? — високо піднімає брови хлопець.

— Спробуй. Спробуй поговорити з Богом. І зі своїм загиблим братом. Уяві його — і скажи все, що хочеш...

Він дивиться на тебе, як на інопланетянику, і повільно відходить за зелені куліси малини. Через три дні підходить до тебе і замість привітання каже:

— Тебе б познайомили з моїм батьком — ви мали б про що поговорити. Но мама — інша. Мої батьки лікарі. Відомі. А я увіз вчуся, на третьому курсі. Сюди

мене вигнали... А я додому хочу...

— Я теж...

Хлопець ховає голову десь собі під руку, ніби збирає малину, і каже:

— А знаєш, що ти — «біла ворона»?

— Знаю!

— ...і що?

— Якщо «біла ворона» пофарбується в якийсь колір або обскубає пір'я — буде краще? Нормально?

Він гололосно речоче, уявляючи ці картинки, хапає тебе в обійми і видає:

— Я тебе люблю!

Наступного ранку, ще до сніданку, підходить до тебе з білявкою Олею і запитує:

— Ми — гарна пара?

— Чудова! — кажеш ти і знову цілій день не бачиш їх обох.

А через кілька діб ранок починається несподівано: замість тиради нецензуршини хлопець якось боком підходить до тебе, ховаючи погляд:

— Ну от і все. Я іду додому. Ми їдемо. З Олею. Одружувається.

Він різко обіймає тебе так, що твої ноги відриваються від землі, і обережно ставить на підлогу.

— Слухай, як залишатися «білою вороною»? — запитує, беручись за валізи.

— Знати, що тобі потрібно насправді ійти до мети, при цьому не вдаючись до пояснень своїх вчинків чужим, не важливим для тебе людям. Бо це забирає час і сили, — кажеш у відповідь і робиш прощальне «па» рукою.

УРОК 1: Печально не тоді, коли «ворона біла», а тоді, коли вона обскубана чи перефарбована.

УРОК 2: Навіть якщо ти йдеш до мети якоюсь «хвильястою» дорогою, свидзе за все не варто витрачати час на пояснення своїх вчинків людям, які просто нудьгують і шукають, з чого б «створити новину».

● НА МЕЖІ

Як торговці душами «підсаджують» дітей на наркотики

Закінчення. Початок на с.1

Оксана КРАВЧЕНКО

Звісно ж, заперечував факт отруєння наркотичним засобом і сам потерпілий. Зовсім не поспішав дякувати медикам за порятунок, поводився зухвало.

— А ви докажіть, що я потрапив сюди через наркотики! Хіба так не буває, що людині просто стало погано? — затягся 16-річний парубчик.

Його товариш по нещастю погодився пояснити причину спільногон занедужання: «Запропонували «курнути». Що було далі — не пам'ятаю. Отымився в реанімації».

Тоді постраждали від спайсів до півтора десятка молодих людей. Але після опубліковання статті редакція не отримала жодної офіційної відповіді з тих інстанцій, що мали б відповідати за безпеку і захист дітей, які потрапляють у сильця наркоторговців.

Дослідити, які компоненти викликали різке погіршення самочуття, здебільшого важко. Тому лікарі зазвичай ставлять таким хворим діагноз — «отруєння невідомою речовиною». Поліція може провести лабораторне дослідження тільки в рамках кримінального провадження. А як відкрити його, якщо потерпілі відмовляються говорити, що з ними трапилося?

У Луцькій міській клінічній лікарні, де часто доводиться витягувати з того світу дрослих наркозалежних, кажуть, що 90 відсотків цих пацієнтів починали з «плану», інших так званих легких «забавок», від яких із часом сформувалася психічна і фізична залежність. Розвиваються важкі нервові розлади, страждає центральна нервова система, погіршується пам'ять, інтелект, людина втрачає емоційний контроль. У юнаків, які «підслі», виникають проблеми з потенцією, серцево-судинні патології. Сумним фіналом нерідко є смерть від отруєння, передозування.

РЕКЛАМА ОТРУТИ У НАС «ПІД НОСОМ»

Зазвичай на незрозумілі написи на стінах будинків люди реагують пасивно. Пообурюються — та й по всьому. Розуміють, про що йдеться, далеко не всі. Та й серед обізнатих рідко хто намагається діяти. Е волонтери, які замалюють наркодреси, скидаються на фарби й раз чи два на місяць знешкоджують небезпечну інформацію, що лізе в очі звідуєль. Але справитися з чималим обсягом роботи ім не під силу.

Як продати психотропи дітям? Звісно — через гру! Для пошуку клієнтів серед підлітків зараз найактивніше використовуються різноманітні месенджери, зокрема Telegram — програма для обміну миттевими текстовими

За підліткове «геройство» доводиться розплачуватися здоров'ям.

ми та аудіоповідомленнями. Основний його плюс для наркоторговців — це анонімність.

Процес купівлі-продажу відбувається «засекречено» і називається «закладкою». Ще до анонсу наркокур'єри закопують у дворах і парках свій «товар» у землю. Далі вони запускають оголошення та інформацію про те, яким чином здійснити оплату. Коли покупець перераховує гроші на рахунок, йому надсилають в той самий Telegram координати точки,

трапляє до нас із Китаю, Індії та Росії. Перекрити канали нелегального обігу наркотичних засобів навряд чи можливо, адже бажання легкої нахиви не тільки наркоділкам заступає світ, а й тим, хто з ними мав би боротися. Кажуть, навіть у Китаї, де запроваджено смертну кару за розповсюдження наркотиків, викорінити це зло не вдається.

Начальник Департаменту протидії наркозлочинності Нацполіції України Юрій Буковський на запит «Укрінформу» відповів: «Суниці», «спайси», «солі», «марки» — все це пов'язано з новими психоактивними речовинами. Де-юре вони в Україні не заборонені, адже їх немає в переліку заборонених препаратів, який затверджується Кабміном. Тобто немає і підстав притягнути винних у їх поширенні до кримінальної відповідальності. Ми розробили проект наказу (наразі перебуває в Міністерстві охорони здоров'я), згідно з яким буде заборонена ключова формула речовин, а всі похідні від неї захуватимуться аналогом — і також вважатимуться наркотичними препаратами. Щодо смертей від «полунічок», то цього року звернень не було зареєстровано».

Ну а те, що ці «смаколики» — синтетичні наркотики, формулі яких до кінця не вивчені, повільно вбивають дітей, не враховується? Співробітники реабілітаційних центрів твердять, що їхня дія на організм дуже згубна: неможливо відновити стан людини до того, який був перед вживанням. Хімічні субстрати — психостимулятори — у неповнолітніх викликають психози з марненнями, порушеннами вищої нервової діяльності, що дуже складно лікуватися і часто призводять до інвалідності.

Спеціалісти радять батькам уважніше ставитися до дітей. Їхня поведінка після вживання психотропів помітно відрізняється від звичної — настає збудження, розширяються зінці, з'являється агресивність, галюцинації тощо. Потрібно дуже швидко реагувати на ці прояви і одразу звертатися по допомогу.

● ОТАКОЇ!

Розстріляли, бо порушив карантин

У Північній Кореї чиновника стратили за нехтування обмежувальними заходами у зв'язку з поширенням коронавірусу з Китаю

Про це повідомляють південнокорейські ЗМІ. Нібито посадовець на початку лютого повернувся з робочої поїздки в Китай і був ізольований. Але чоловік вирішив відвідати

громадську лазню, що стало порушенням карантину. Через це його затримали і розстріляли.

Тим часом китайський коронаві-

рус спровокував паніку у селищі Шкло на Львівщині. Пішла чутка, що українців, яких евакуюють з Китаю, помістять на карантин у місцевому санаторії. Біля селищної ради зібрається великий натовп протестантів. Але тривога була даремною — виявилось, що нікого сюди не везуть. Так, принаймні, кажуть представники обласної влади...

● НАС ЗАПИТУЮТЬ

Піти на КТ чи на МРТ?

Ці абревіатури чув, напевно, кожен, вони стають звичними для нас, адже доступність подібної діагностики з кожним роком зростає. Дехто намагається пройти складне і недешеве обстеження при найменшому нездужанні, а хтось уникає, маючи для цього серйозні підстави. І все через необізнаність

Багато хто путає комп'ютерну томографію (КТ) з магнітно-резонансною томографією (МРТ) і чітко не розуміє відмінності цих двох методів діагностики.

Отже, спробуємо коротко пояснити, в чому ж різниця.

КТ — променевий метод діагностики, в основі якого — використання рентгенівського випромінювання. Не варто цього боятися, бо променеве навантаження на організм під час дослідження незначне. Однак, для дітей та вагітних жінок цей метод діагностики необхідно використовувати з особливою увагою, зваживши потенційний ризик та інформаційну користь від запланованого дослідження.

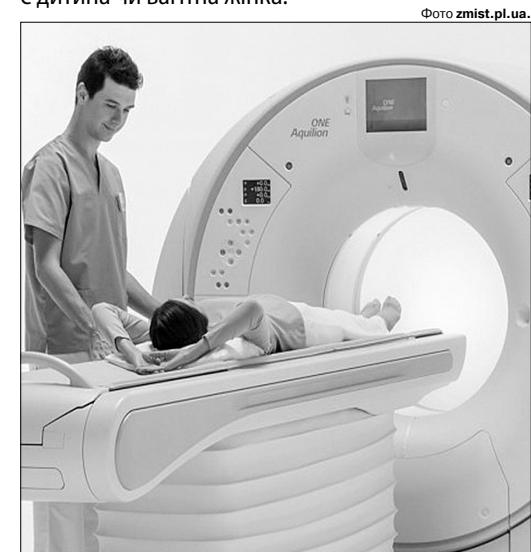
МРТ — теж належить до променевих методів діагностики, але принцип його роботи позбавлений джерела іонізуючого випромінювання і базується на використанні сильного магнітного поля та радіохвиль.

КТ краще підходить для діагностики легень та органів грудної клітки, кісток та контрастно підсиленіх досліджень судин, при політравмі та гострій хірургічній патології.

КТ краще підходить для діагностики легень та органів грудної клітки, кісток та контрастно підсиленіх досліджень судин, при політравмі та гострій хірургічній патології.

МРТ використовують для діагностики головного мозку, хребта та спинного мозку, суглобів, органів малого тазу та м'яких тканин. При дослідженнях органів черевної порожнини та заочервінного простору обидві методики дуже ефективні та доповнюють одна одну.

Обстеження мають завжди проводитися за письмовим направленням лікаря, із вказанням чіткої клінічної задачі, особливо, коли пацієнтом є дитина чи вагітна жінка.

СІМ «Я»

Фото hashtap.com.

Говорити мовою аргументів з людиною «у нервах» немає сенсу, бо вона не почне.

Перша психологічна допомога

«Ти мене не розуміш! Завжди все перекручуваш! Мені все одно, як хтось зробив!» — гарячкував просто на вулиці хлопчина років 14. Поблизу нього стояла, певно, його мама. Один із цієї пари був розлучений, друга розгублена й знервована

Оксана
КОВАЛЕНКО,
мама

цювало! Тож для тих, хто не любить кричати і бити дітей, рекомендую!

У книзі «12 стратегій розвитку дитини» автори науково доводять, що говорити мовою аргументів з людиною «у нервах» немає сенсу, бо вона не почне. Людський мозок не розуміє їх, якщо є емоційне збудження. Йому справді не доходить саме у цей час. Але співчуття без коментарів діє ідеально.

Найважча ж, як на мене, ситуація, коли дитина в емоціях накидася зі звинуваченнями на нас, батьків. «Ти завжди на її боці, ти її вигороджуеш!» — обурюється ще й дотепер мій 18-літній син, коли порушується вічна тема порядку. Перша моя реакція — захищатися якимись запізбетонними аргументами, пояснити, чому він помилляється. Але для порозуміння добре було б передусім допомогти йому заспокоїтися. Тож в ідеалі (у мене ще не виходить) має прозвучати щось на кшталт: «Можливо, це справді так відається». ...Як гаряча хвиля спаде, дитина спроможеться на «я по-гарячкував» чи «позадкує» якось інакше, от тоді вже можна переходити на мову логіки. Ось це, власне, друге правило: не станеться нічого страшного, якщо важливу розмову з аналізом, як викрутитися з халепи, з прикрої ситуації відкласти на потім, на кілька годин чи й на завтра. На холодну голову думатися легше!

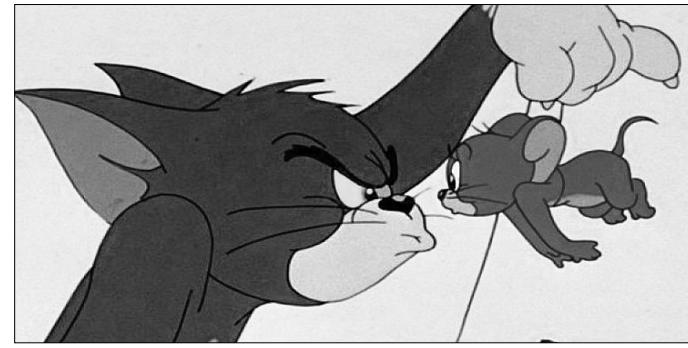
Практики-психотерапевти радять навчитися розмовляти з дітьми, зануреними через якісні обставини в емоції, тільки на емоційному рівні. То пізніше, коли вже трішки спокояться, можна пробувати проаналізувати, як до такого дійшло. А спочатку — суцільна терплячість і спроба побуди дзеркалом. («Бачу, тобі справді неприємно», «у такі моменти погано на душі...»)

«Я не хочу спа-а-ати!» — репетує мій малий, у якого завжди чомусь на час денного сну багато планів. «Я тобі співчуваю, ти таки не хочеш спати», — озвучує його думку. Чесно скажу, я повторила це услід за ним разів із 10, уже зневіривши в успішності рекомендованого методу активного слухання. (Якби хтось був поруч і покрутив пальцем біля скроні, то я б навіть не обурилася.) Але врешті малий якось дивно на мене глянув і вмовк, а невдовзі заснув. Справа

найприємніше, що хороший бumerang теж повертається. Маю на увазі, що якось ті діти всотують ось такі маленькі й важливі відкриття, якістає день, коли чуєш: «Мамо, ти така сумна. Щось сталося?». У такі моменти направду перехоплює подих від дива спілкування на рівних. Тоді носишся з цією дитячою турботою, як з писаною торбою, і сподіваєшся, що у майбутньому буде ще ліпше! Маєте свої виховні перемоги — діліться. Пиши про «них і нас» за електронними адресами: okovalenko74@gmail.com або [ж tsikava.gazeta@gmail.com](mailto:tsikava.gazeta@gmail.com). Поштова — є в газеті.

«Я не хочу спа-а-ати!» — репетує мій малий, у якого завжди чомусь на час денного сну багато планів. «Я тобі співчуваю, ти таки не хочеш спати», — озвучує його думку. Чесно скажу, я повторила це услід за ним разів із 10, уже зневіривши в успішності рекомендованого методу активного слухання. (Якби хтось був поруч і покрутив пальцем біля скроні, то я б навіть не обурилася.) Але врешті малий якось дивно на мене глянув і вмовк, а невдовзі заснув. Справа

ЦЕ ЦІКАВО!

Художники-мультиплікатори вималювали бездоганну зовнішність героїв. За схожість міміки Тома і Джеррі з людською їх називають надзвичайно антропоморфними.

Перші кадри популярного мультфільму і досі ваблять до екранів.

Foto bbc.com.

Герої найвідомішого у світі мультфільму «Том і Джеррі» за 80 років не вимовили жодного слова

Foto bbc.com.

Історія про кота і мишу пережила звинувачення у расизмі й гідно вистояла перед тотальною комп'ютеризацією

Інна ПІЛЮК

Творці серіалу не вигадували велосипед: обрали всім зрозумілий сюжет і вчали цим вибором у «десятку».

“

«Том і Джеррі» має 7 статуеток «Оскар»! Серед серіальних мультиплікаційних персонажів — це абсолютний рекорд, який дотепер нікому не вдалося побити.

гадував справжнього вусаня, перевувався на чотирох лапах і нявчав. Згодом Том став ходити вже на двох, читав книги, грав на музичних інструментах. У його біографії навіть є служба на морському судні. Джеррі натомість у деяких серіях хизується дипломом із педагогічною освітою.

А може, увагу дітей стількох десятків поколінь привертає мовчанка героїв? Вони за час існування мультисеріалу не промовили ні слова! Творці картини Вільям Ханна і Джозеф Барбера виростили на німому гуморі Чарлі Чапліна і знали, що якіні жарти не потребують слів. Незважаючи на відсутність діалогів, робота над кожною серією займала кілька тижнів. Одна могла коштувати до 50 тисяч доларів, тому щороку їх виходило не так і багато. Зате анімація досі виглядає сучасною і не програє намальованим у комп’ютері мультикам.

Всі, хто хоча б раз бачив мультфільм, оберуть свій варіант секрету його успіху. А тим часом його світове визнання вражає: «Том і Джеррі» має 7 статуеток «Оскар»! Серед серіальних мультиплікаційних персо-

жів — це абсолютний рекорд, який дотепер нікому не вдалося побити. У 2000 році американський журнал Time назвав «Тома і Джеррі» одним з найбільших телевізійних шоу всіх часів.

Після такого успіху важко повірити, що мультфільм з’явився на світ внаслідок відчайдушності. Мультиплікатори намагалися повторити успіх конкурентів з їхнім надпопулярним Міккі Маусом. Від нудьги Ханни і Барбера, яким тоді було менш як по 30 років, почали роздумувати над новим форматом. Обом сподобалася ідея про гру в кішки-мишки з простим конфліктом, попри те, що подібне повторювалося раніше вже сотні разів.

І вже зовсім дивно виглядає історія про те, що «Том і Джеррі» затманений звинуваченнями в неполіткоректному зображенням людей не білої раси. Господине Тома за сценарієм була покойка-афроамериканка, яку не показували вище пояса. Це називали расистською карикатурою. Коли ці серії у 1960-х роках почали показувати по телевізору, деякі з подібних сцен вирізали.

● ЛЮДИ-ЛЕГЕНДИ

Навіщо американці відправили в космос 77-літнього дідуся

Джон Гленн став найстарішою людиною на планеті, яка побувала на навколоzemній орбіті. Він провів там 9 днів

Василь РОГУЦЬКИЙ

ДО ЗІРОК — ПІСЛЯ 36-РІЧНОЇ ПЕРЕРВИ

Легендарному польоту у 1998-му передував не один місяць жвавих суперечок. Одні доводили, що не варто аж так ризикувати життям та здоров'ям немолодого чоловіка, інші — що це важливо для науки, а також має надихнути людей літнього віку. Ну і, звісно, політ потрібен задля величі США.

І знаєте, кого послали втерти носа всій планеті? Американського астронавта «номер один» Джона Гленна! Так-так, іхнього Юрія Гагаріна, який тричі облетів Землю, щоправда, через 9 місяців після справжнього Гагаріна — у лютому 1962 року. І ось стариган вирішив ще раз зганяти в космос після... 36-літньої перерви!

Хто цей чоловік-дивак? Якщо коротко — легенда для американців. Втілення «американської мрії». Людина зі зразковою біографією та найвищим авторитетом у суспільстві.

От дивиться. Під час Другої світової та Корейської воєн Джон Гленн був військовим льотчиком, який зробив 59 боєвих вильотів, має перемоги у трьох повітряних дуелях із ворогом. Рекордсмен: у вільний від боїв час, у 1957 році, встановив рекорд зі швидкості трансконтинентального польоту — з Лос-Анджелеса домчав до Нью-Йорка за 3 години 23 хвилини (4,5 тис. км). А у 1962-му першим серед американців здійснив орбітальний політ у космос.

Іого дочірка Глін Гленн згадує про цей час:

— За кілька днів перед польотом тато запрошив нас на пікнік. Ми сиділи на березі, звідки було видно ракету, і я запитала його, що може з ним статись. Це була перша розмова, в якій він прямо сказав, що може загинути. І тато хотів, щоб ми з братом не звинувачували ні маму, ні НАСА, ні уряд. Він сказав, що робить це тому, що вірить у важливість своєї справи...

Коли у 1962 році Джон полетів у космос, Сполучені Штати огорнула справжня ейфорія. Вона могла накрити і навіть «зavaliti» самого героя, але на те він і герой, щоб міг впоратись не тільки з ворогом, а й з «мідними трубами». Отже, після повернення на Землю, Джон Гленн трохи позаймався бізнесом, а потім подався у політику. Не так, як Зеленський, — одразу отримав усе, а пройшов багато необхідних щаблів, включаючи поразки на виборах. І вперше таки досяг свого — у 1974 році його обрали сенатором від штату Огайо. Через 10 літ, у 1984-му, навіть спробував позмагатися за президентську булаву.

БУЛО 8 КНОПОК, СТАЛО 200...

Ну а в 1998 році сенатор із 24-літнім

«Краще зноситься, ніж заржавіти», — цю фразу містер Гленн повторював журналістам до самої смерті.

стажем знову змусив США стояти на вухах — оголосив, що летить у космос. «Заряди піару», — одразу ж звинуватили його опоненти. Соратники теж були ошелешені, бо який би ти здоровий не був, але насправді у 77 витримати кількаденний космічний політ ой як не просто. Мету затій, до речі, так і обґрунтували: перевірити, як немолодий орга-

них було уже 200! Плюс 5 комп’ютерів. Утім, і платили більше — не 12 тисяч доларів, яку 1962-му, а всі 135 тисяч. Хоча гроші тут, звісно, не головне.

Чи варто казати, що 29 жовтня 1998 року — у день польоту — Америка тільки про нього й говорила. Особисто подивитись, як у небо піднімається ракета, прийшли кілька сотень тисяч людей, включаючи президента Білла Кліントона. Лідер країни, до речі, був присутній на запуску вперше із 1970 року. Звичайно, американці пам’ятали катастрофу із «Челенджером», тому переживали за космічний корабель «Діскавері», який цього разу мав доставити астронавтів на орбіту. І є чого — у такій махні два мільйони деталей... На щастя, не підвела жодна з них! Як і Джон із командою, записавши в історію космонавтики ще одну вражуючу сторінку...

І все ж — чого він туди, у той космос, ще раз поперся в такому віці? Щоб відповісти на це запитання, згадайте наших бабусів-дідусів, які пройшли голод та війни, але залишились внутрішньо сильними та благородними людьми, які знають, що таке добре і що таке погано. Інколи здається, що це люди з якогось особливого тіста. Таке воно — довоєнне покоління, і Гленн був яскравим його представником. Тож найбільш правдоподібною відповіддю на це запитання видається ось ця: «У 77 років полетів у космос просто тому, що він — Джон Гленн, який без вагань вірив у важливість своєї справи».

...Помер Джон Гленн (1921–2016) у 95-літньому віці в оточенні представників багатьох поколінь своєї великої родини.

● НЕЙМОВІРНО!

Фото sport.ua.

У 20 років підкорив рекордну планку на висоті 6 м 18 см!

Шведський стрибун із жердиною за два тижні дівчи побив світове досягнення

Петро ПАС

20-річний легкоатлет Арман «Мондо» Дюплантіс (на фото) подолав планку на висоті 6,18 метра в шотландському місті Глазго на змаганнях, які проводилися в закритому приміщенні.

Тривалий час світовий рекорд (6,15 м) належав знаменитому українцеві Сергію Бубці. У лютому 2014 року в Донецьку на турнірі «Зірки жердини» світове досягнення поліпшив француз Рено Лавіллені (6,16 м), і його рекорд протримався майже 6 літ.

8 лютого 2020 року Арман Дюплантіс встановив свій перший світовий рекорд, уявивши 6,17 м, а через тиждень підкорив нову вершину — 6,18 м!

Знаменитий український легкоатлет Сергій Бубка привітав шведського спортсмена, написавши у соціальних мережах: «Відмінний стрибок! Мої найкращі вітання юному таланту та його батькам! Піднімай планку!».

Відео рекордного стрибка Армана Дюплантіса — на сайті volyn.com.ua.

ПОВІДОМЛЕННЯ ПРО ОПРИЛЮДНЕННЯ

заяви про визначення обсягу стратегічної екологічної оцінки документа державного планування «Зміни до генерального плану с. Залісся Камінь-Каширського району Волинської області».

1. Повна назва документа державного планування Стратегічної екологічної оцінки «Зміни до генерального плану с. Залісся Камінь-Каширського району Волинської області».

2. Інформація про замовника:
Залісся сільська рада,
44541, Волинська обл., Камінь-Каширський р-н, с. Залісся, вул. Соборності, 81.

Службовий телефон: (0 335794) 9-47-42,
e-mail: zallisya.sr@ukr.net

3. Вид та основні цілі документа державного планування:

Визначення основних принципів і напрямів планувальної організації та функціонального призначення території, формування системи громадського обслуговування населення, організації вулично-дорожньої та транспортної мережі, інженерного обладнання, інженерної підготовки і благоустрою, охорони на-вколишнього природного середовища, охорони та збереження культурної спадщини та традиційного характеру середовища історичних населених пунктів, а також послідовність реалізації рішення, у тому числі етапність освоєння території.

Під час здійснення СЕО мають бути оцінені ймовірні наслідки реалізації документа державного планування «Зміни до генерального плану с. Залісся Камінь-Каширського району Волинської області».

4. Інформація щодо запланованих інформаційних заходів:

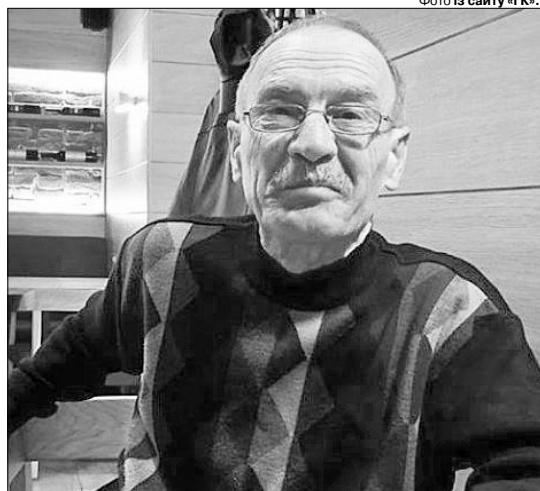
З повним текстом заяви про визначення обсягу стратегічної екологічної оцінки можна ознайомитись на офіційному сайті Камінь-Каширської райондержадміністрації та в приміщенні Залісської сільської ради за адресою: вул. Соборності, 81, с. Залісся Камінь-Каширського району Волинської області.

Відповіді на сканворд
за 13 лютого

Ч	И	Г	Р	И	Н	С	К	И	Й
О	О					А	А	О	
Р	О	Р	Е		Г	І	Т	А	Р
Б	А	Н	Д	Ж	О	Г	А	К	
Е	О	Р	Е	С	Т	Й	О	Н	А
Г	А	Г	А	Т	О	Д	Р	А	Х
О	У	К	А	Н	Н	А	А	Х	
Н	И	З	К	А	І	Ч	А	С	К
І	К					А	П		
Я	М					Г	А	М	

СВІТ ЗАХОПЛЕНЬ

Фото із сайту «ГК».

Богдан Пилипів: «Я завжди працював творчим, що особливе».

Його картини нагадують старі пожовтілі світлини.

ШОК!

«Злякалася і попросила цукерку, але було вже пізно...»

На Прикарпатті 19-річна дівчина довела себе до анорексії. Лікарі, до яких звернулися батьки юнки, врятувати її не змогли

Євгенія СОМОВА

При зрості 168 сантиметрів студентка важила, як мала дитина — 29 кілограмів. Медики кіївської спеціалізованої клініки кажуть, що за останні два тижні пацієнтки додала у вазі, але процеси в її організмі, викликаний надто жорсткою дієтою, виявилися незворотними. Батьки пробували її лікувати у своєму містечку, але очікуваного результату не було. Тож привезли доночку вже у важкому стані, дуже виснаженою. Столичні медики передеждали їх, що при такій анорексії виживають одиниці, та все ж сподівались на диво. На жаль, його не сталося.

— Пацієнта зовсім відмовлялася від солодкого, — розповідає директор Центру терапії розладів харчової поведінки Валерій Патоніч. — Вона продовжувала себе обмежувати і нічого не їсти. Тільки перед реанімацією злякалася і запитала, чи можна цукерку.

Дівчина із невеличкого містечка Богородчани навчалася у вищі, жила на відстані від батьків. Тож ті бачили її нечасто. Зрештою, коли схуднення стало надто помітним, чули від доночки у відповідь на своє запитання, що з нею все гаразд. Знайомі померлої розповідали, що вона ще у стар-

Частіше говоріть своїм доночкам, що любите їх, що вони красиві навіть якщо повненько, викликайте на відвітість.

ших класах школи підсіла на модні нині діти — займалася спершу вегетаріанством, веганством, а потім — сироїднінням. До останнього не визнавала себе хворою, відмовлялася від їжі і лікування. Коли батьки змусили її, було вже пізно.

Однокласниця померлої зазначає, що її подруга не прагнула до модельних параметрів. Вперше вдалася до діти ще у школі, бо її непокоїла висипка на обличчі. Тож перейшла на харчування без гострого, солодкого, солоного. Стан шкіри поліпшився. Але на цьому не зупинилася. З її раціону стали зникати й інші продукти, зменшилися порції.

— У школі вона робила це контролювано, — розповідала однокласниця. — Вранці снідала вдома. На перекус були горішки, сухофрукти. Іноді йшла в інші замирати, де єла те, що і ми, просто без м'яса.

Напевне, відмовлятися від всього іншого, припускає дівчина, почала вже тоді, коли вчилася в університеті. За цей час вона схудла більш ніж на 10 кілограмів.

Нагадаємо, що анорексія (на фото) — це розлад харчової поведінки, основною ознакою якої є критично зниження ваги, втрата апетиту. Хворіють на ній переважно жінки. Світова статистика свідчить, що кожна п'ята людина, яка має цю недугу, приречена. Її не вдається врятувати. Тож частіше говоріть своїм доночкам, що любите їх, що вони красиві навіть якщо повненько, викликайте на відвітість. І за першої підозри на безпричинне схуднення, звертайтесь до лікарів.

Джерело: «Фіртка», ТСН.

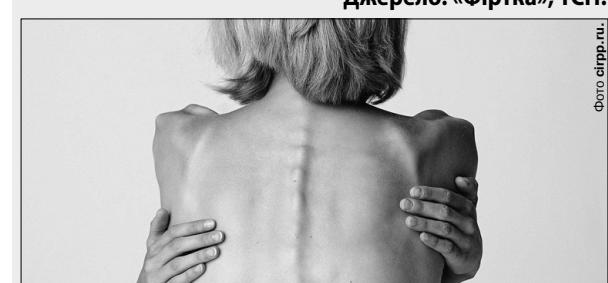

фото скріншот

Цей художник малює... вогнем

Понад 20 років прикарпатець Богдан Пилипів створює картини унікальною й маловідомою технікою

Євгенія СОМОВА

ПІРОГРАФІЯ І ГРАФІКА — РІЗНІ РЕЧІ

Світло-коричневе тло його картин, покрите канвою штрихів, і візуально, й на дотик сприймається, як шовк. І треба довго придивлятися, щоб зрозуміти, що пише художник по дереву — липі, кедрові, смеречі... Пише вогнем. Замість пензля до рук бере пірограф (прилад для випалювання), який подарували ще в армії. У нас техніка, в якій працює, лише набирає популярності. Тож Богдан, так би мовити, першопроходець. Поки навчився малювати вогнем, зізнається, зіпсував багато картин. Удосконалював маловідому техніку шляхом проб і помилок.

За словами Богдана Пилипіва, пірографія як вид образотворчого мистецтва у декого асоціюється з випалюванням по дереву. Але це не одне і те ж, за технікою і розкриттям теми вона глибша. До того ж художник розробив власну методику.

У його творчому доробку чимало робіт на сакральну тематику, портретів політиків, відомих людей сьогодення і минулого, копій картин всесвітньо знаних майстрів пензля — Рембранта, Тіціана, Рафаеля, Леонардо да Вінчі. У вогненній галереї можна побачити геройв Майдану, співачку Руслану Лижичко, президента Польщі, Литви, США...

А першою роботою була копія «Джонді» Леонардо да Вінчі. Вона особливо дорога художникові. Її не продасть ні за які гроші, бо ж далася тяжко.

— Випалював місяць, — згадує пан Богдан. — Перед тим, як узятися за роботу, багато читав. Зібрав чимало репродукцій із журналів, але вони переважно не якіні. А коли привезли одну з Італії, я вхопився за неї. Завершив роботу, і син Андрій сказав, що вийшло непогано. Та постійла тиждень, і я взявся поправляти, увиразнювати обличчя — і воно ожило.

— Богдан, якщо не секрет, чому все-таки вирішив зайнятися не живописом чи випалюванням по дереву, а пірографією? — цікавлюєсь.

У вогненній галереї є й портрет Дональда Трампа.

Пірографія як вид образотворчого мистецтва у декого асоціюється з випалюванням по дереву. Але це не одне і те ж, за технікою і розкриттям теми вона глибша.

— Я зрозумів, що не можу стати класним художником у живописі, тому почав шукати щось своє, — чую у відповідь.

Зазначу, що непересічного художника-графіка у ньому відкрила ще під час навчання у Львівському національному університеті імені Івана Франка кандидат мистецтвознавства Христина Саноцька. Вона ж познайомила його з майстром пензля Володимиром Патиком, який мав вплив на формування Богдана як художника-графіка.

Тепер картини Богдана Пилипіва є у багатьох приватних колекціях не лише в Україні, а й в Канаді, Польщі, Італії, Росії, Австрії, Ізраїлі... Перша персональна виставка була у Львівському національному університеті імені Івана Франка. А згодом, 2013-го, — в Польщі.

Про його роботи схвалюють відгукувалися мистецтвознавці, відзначаючи їхню неповторність, майстерність.

ДО ВІЗНАННЯ ЙШОВ ДОВГІ ДВА ДЕСЯТИЛІТТЯ

Богдан — журналіст за фахом, який у душі завжди був художником. Пригадується, ми, однокурсники, не раз реготали з його карикатур, дружніх шаржів, які малювали на парах. Навіть тему дипломної він обрав, пов'язану із мистецтвом, і близьку захистив її. Але коли називали його художником, скромно казав: «Я аматор», хоча ми знали, що він має спеціальну освіту, заочно навчався у Московському народному університеті імені Надії Крупської під час служби в армії.

Після закінчення факультету журналістики Богдан працював не один рік у рожнятівській районній газеті «Червона долина», а потім несподівано для всіх став чиновником райдержадміністрації. Правда, довго там не затримався, бо ж не хотів і не вмів співати оди партії. Звільнився і поїхав на заробітки до Італії.

Щоб вижити, чим тільки там не займався! Виготовляв меблі, збирав оливки. Ходив до греко-католицької церкви... І не лише щоб молитися. Сподівався, що хтось із парафіян допоможе знайти роботу чи хоча б житло. Тоді якраз очнував під мостом. Якось розговорився з отцем Василем, пасторальним координатором греко-католиків в Італії. Він і дозволив жити на території церкви. Згодом Богданові додали редактуру журналу «До світла» українських заробітчан. Окрім того, він вів кілька рубрик, ілюстрував аж до повернення додому. До речі, з журналістикою не пориває й досі. Вже будучи в Україні, упорядкував антологію творчості заробітчан «Світло на чужих стежках» та збірку поезій «Журавлині ключі».

Нині прикарпатець завершує цикл портретів під назвою «Код таємниць жіночих».

— Остання робота — «Принцеса Діана» — для мене особливо цікава, — розповідає. — Ця жінка популярна не лише в Англії, а й в усьому світі. Вона допомагала бідним, навчала співчуття і з повагою ставиться до всіх людей. Хочу, щоб кожен побачив в її образі своє: хтось тіло, а хтось — душу, ще хтось — і перше, і друге.

● «ГАРБУЗ ІЗ СЕКРЕТОМ»

Це ж близнюки-браття — сіль і... пенсія!

Як Ленін і партія, як Путін і диктатура, як Галкін і Пугачова, як Зеленський і Богдан... Ой, вже не Богдан, а Єрмак. Римується із чумак. А хто в нас по сіль їздив?

Грицько ГАРБУЗ

Але для тих, хто не в курсі, чому ми так розбалакались про «білу смерть», повторимо запитання, відповідь на яке вже й озвучили.

«ГАРБУЗ ІЗ СЕКРЕТОМ» — 2 (2020)

Сподіваємося, визнову зібралися за святковим столом, але тримаєте в руках не тільки чарки, а хтось вже й уявя «Цікаву газету на вихідні», і, перед тим, як озвучити нове завдання, промовив: «За Грицька Григоровича Гарбуза!». Після цього маєте приглядатися до столу, бо цей продукт неподінно має на ньому бути, хоча мало хто й на нього зверне увагу під час такого пишного застілля. Щоправда, у гарбузі ми заховали не цей продукт, а слово, пов'язане з ним. Воно означає особливу подяку, про яку, як і кожен третій китаєць (китайка), ще мріє бабуся Тамара Сергіївна, але вже має баба Галина Степанівна. Ця подяка регулярно надавалася мужнім у Стародавньому Римі і їхнім батькам-дідам. З нею і пов'язана мрія бабусі Тамари Сергіївни. До речі, захопливими словами про особливу подяку закінчує своє звертання один навчитель із оповідання всесвітньо відомого Антона Чехова.

Що за слово ми заховали у гарбузі?

Правильну відповідь — слово «Пенсія»,

про яку так мріє Тамара Сергіївна і кожен третій китаєць-китайка, бо в Піднебесній її отримують лише близько 70 відсотків стариків («*Дети! Какое блаженство получать пенсию!*» — Антон Чехов, «Із записної книжки старого педагога», 1892) — надіслали лише 5 наших учасників. Але переможців має бути

У Стародавньому Римі порцію солі, яку регулярно отримував уже відставний вояк, називали пенсією (латинське — *pensione*). Скорочено це слово звучить як «*pensio*» та означає «платіж».

тільки два. Тому, згідно із жеребкуванням, яке провів луцький підприємець-патріот Сергій Леонідович Іскарев, по 100 гривень отримають **Тетяна Репетило із села Гуляйполе Катеринопільського району Черкаської області і Марія Книш із Смідина Старовижівського району Волині**.

Щоб отримати призові, треба відправити на адресу редакції копії першої та другої сторінок свого паспорта, а також ідентифіка-

ційного коду (номер телефону нашої бухгалтерії: (0332) 72-71-07).

А нам час оголошувати нове завдання.

«ГАРБУЗ ІЗ СЕКРЕТОМ» — 8 (2020)

Запитання пов'язане зі світлиною лауреата Пулітцерівської премії, який любив мінімалізм у своїй роботі. На фото чоловік сидить у невеличкому сараї на дерев'яній лавці за столом, збитим із трьох дощок і чотирьох ніжок. За вікном відкривається красивий на затоку. Чоловік щось друкує на машинці. Поруч із ним листок паперу на столі, попільнічика та...

Саме цей предмет, точніше, предмет, який має виконувати необхідну для нашого героя функцію, ми і заховали.

Що знаходиться у гарбузі?

Відповідь треба надіслати до 5 березня тільки у вигляді sms-повідомлення на номери: 050-1354776 і 067-2829775 (наприклад: «Відро», «Три яблука», «Володимир Зеленський»).

Увага: з одного номера можна відправити лише одне sms! Цей номер і братиме участь у жеребкуванні в розіграші призових 200 гривень, якщо правильних відповідей буде більше двох.

А ще спеціальний приз — 150 гривень — отримає той, хто в листі на поштову адресу (43 025, Луцьк, просп. Волі, 13) чи електронну tsikava.gazeta@gmail.com

найяскравіше опише, як шукав чи шукали правильну відповідь.

Будьте моцні! І крепкі! Тобто крепко-моцні!

● ЦЕ ЦІКАВО!

Люди похилого віку мають дякувати Отто фон Бісмарку

Саме «залізний» рейхсканцлер Німецької імперії (на фото) у 1889 році запровадив перші страхові пенсії. До цього їх виплачували лише обраним, і переважно в натуральній формі

Одна з популярних версій походження слова «пенсія» така. Коли не було холодильників, іжа, якщо її не солити, досить швидко псувалася. Тому сіль так цінували. У Стародавньому Римі нею навіть виплачували солдатам зарплату. Порцію солі, яку регулярно отримував уже відставний вояк, називали пенсією (латинське — *pensione*). Скорочено це слово звучить як «*pensio*» та означає «платіж». Розмір плати відставному воякові був менший за ту, яку він отримував під час служби.

(Із блогу
Олександра
Ткача на сайті
liga.net).

фото у ча.

Актор

	Діючий вулкан в Японії	Застаріла мова програмування	Свійська тварина	Отруйна змія	Англійський астроном, фізик ... Ньютона	Бактерії, які світяться
	Столиця Хорватії	Підтвердження	Українська телеведуча ... Фроляк	Порядок, мир	Болотна трава	Принадність, чарівність
Антонім слова вивіз	Марка автомобіля «ДЕУ»	Фільм «В'язень замку ...»	Японський письменник 20 ст.	Вартість, ціна чого-небудь	Жіночий купальний костюм	
Східний прибор для паління	Спеціальна робоча одяг	Французька співачка ... Піаф	Канадська співачка Селін ...	Український футбол. тренер Олег ...		
Німецький композитор 20 ст.	Вигук при повороті коней направо	Жіночий шарф з хутром	Батьківщина Одесея			
Будь-хто, хто-небудь						

Андерсена

Складання Андрій.

Усміхніться!

:)) :)) :))

Приходить чоловік у пологовий будинок. До нового виходить медсестра:

— У вас хлопчик, 3700.

Той, дістачи гаманець:

— Ти диви — недорого.

:)) :)) :))

— Скажіть, а що таке гламурна тусовка?

— Ну, це коли багато-багато людей. Сорочки в усіх м'яті, джинси порвані, а на голові волосся в різні боки стирчить.

— Я ж казав, ми вчора на гламурній тусовці були, а ти — витверезник, витверезник.

:)) :)) :))

— Любий, коли ми одружимося, я ділитиму з тобою всі твої тривоги і турботи.

— Але в мене немає ніяких тривог і турбот.

— Я ж кажу — коли одружимося.

:)) :)) :))

Хірург — хворому:

— У нас сьогодні спеціальна акція. За звичайною ціною ми пропонуємо не одну, а дві операції.

— А можна відмовитися від другої операції?

— Можна, але за додаткову плату.

:)) :)) :))

Чоловік ділового стилю підходить до продавця книг і каже:

— Я хочу що-небудь корисне. Мені подобається, коли все написано чітко й стисло, без зайвих деталей і з конкретною користю.

— Вам пощастило, — каже продавець, — у мене якраз залишився примірник розкладу руху «маршруток».

● ПАЛЬЧИКИ ОБЛИЖЕШ!

«Почекайте, варенички, прийде на вас Масниця!»

А вона вже на порозі. Цьогоріч її початок припадає на 24 лютого, а за тиждень, 2 березня, розпочинається Великий піст. Та поки він не настав, упродовж цілого тижня смакуйте усілякими варениками (найперше – із сиром), а також оладками, млинцями, паляничками – найрізноманітнішими стравами з молочних продуктів

Фото etnoxata.com.ua

«СТАРУКРАЇНСЬКІ»

Інгредієнти: 1,5 скл. борошна, 0,5 скл. кип'яченій холодної води, 1 яйце, 150–200 г шинкованої квашеної капусти, 2 цибулини, соняшникова олія, вершкове масло, сіль, мускатний горіх та інші приправи – за смаком.

Приготування. Квашену капусту викласти в кастрюлю й готовити до м'якості. Злити зайву воду з капусти, віджати й охолодити. Цибулю нарізати дрібними кубиками та обсмажити на олії до золотового кольору. Готову капусту перемішати зі смаженою цибулею, сіллю та спеціями – начинка готова.

Замісити тісто з просіяного борошна, яйця та води. Зліпити вареники з капустою й дати їм настоятися хвилини 15 перед варінням. Готовити у підсоленому окропі. Подавати, посыпавши пасерованою цибулею та поливши сметаною чи соусом.

Фото etnoxata.com.ua

ВАРЕННИКИ З СИРОМ НА ПАРУ

Фото etnoxata.com.ua

Інгредієнти: 250 мл сироватки або молока, 1 яйце, 2 скл. борошна (+трохи для припорошування стільниці), дрібка соди, 500 г сиру кисломолочного, цукор або сіль – за смаком, вершкове масло.

Приготування. Борошно просіяти, змішати з 0,5 ст. л. цукру, 0,5 ч. л. солі та содою. Влити молоко й замісити пружне тісто, поступово припорошуючи борошном, поки воно перестане липнути до рук. Загорнути його в харчову пів'яту й покласти в холодному місці на 30 хвилин, воно стане пластичним та пухким. Тим часом приготувати начинку – сир перетерти через сито, додати яйце, дрібку солі та цукор за смаком, добре вимішати.

Дістати тісто, сформувати з нього «ковбаски», порізати їх, розкочати варениці. На кожну по центру покласти начинку, з'єднати краї та защипати. Зліплені вареники викласти на попередньо змащені вершковим маслом яруси пароварки та готовити протягом 10 хвилин. Потім скласти в макітру чи миску й полити розтопленим маслом. Подавати зі сметаною чи варенням.

АНЕКДОТ ДО ТЕМИ

– Ой, щось мої вареники розгерметизувалися... – зітхає студент-фізик.

– Тобто? – дивується другий.

– Варив вареники з капустою, а вийшов суп з капустою й галушками...

ШОКОЛАДНІ З ВИШНЯМИ

Інгредієнти: 350 г вишень, 60 мл води, по 0,5 ч. л. солі й соди, 5 ст. л. цукру, 3 скл. борошна, 1 скл. кефіру, 3 ст. л. какао, 1 ст. л. олії.

Приготування. Вишні вимити, подрілювати, дати стекти на друшляку. Тим часом замісити тісто. Просіяти какао, влити трохи охолодженої кип'яченій води, добре перемішати. В окрему миску з кефіром кімнатної температури всипати соду, влити розчинене какао, трошки підсолодити, посолити, розмішати. Щоб вареники вдалися м'якими і пишними, варто влити до тіста столову ложку олії. Після цього поступово підсипати просіяне борошно і місити, поки тісто стане еластичним і не прилипатиме до рук. Розкочати варениці завтовшки близько 2,5 мм, на середину кожної насыпти по 0,5 ч. л. цукру, покласти по кілька вишень, згорнути і защипати краї. В чашу сковорінки чи мультиварки налити воду, встановити решітку і викласти вареники на відстані один від одного. Готовити 5–7 хвилин на режимі «пар». Подавати гарячими з медом.

«ЗЕЛЕНІ»

Фото wworld.com.ua

А ВІ ЗНАЛИ, що...

- На початку 1990-х у канадському містечку Глендон за кошти вихідців із нашої країни було встановлено пам'ятник варенику (фото 1).

1

Фото wikitravel.ca.

У самій же Україні монумент цій страві (фото 2) відкрили у 2006 році в

Foto glavnoe.ua.

Черкасах біля готелю «Росава» (скульптор – заслужений художник України Іван Фізер). Під час урочистості зварили рекордний вареник вагою 70 кілограмів. Проте у 2013-му приміщення готелю передали Апеляційному суду Черкаської області, тож пам'ятник демонтували, бо він не відповідав статусу закладу.

- Найпопулярнішими вважаються вареники з картоплею, друге місце посідають вареники із сиром, на третьому – з вишнями та іншими ягодами.

- На канадських монетах номіналом у 2 долари мав бути український вареник, але замість нього там красується білий полярний ведмідь.

- На території сучасних Полтавської та Чернігівської областей у давнину були дуже популярними вареники «з піском». Для приготування такої начинки спочатку підсмажували сало до жовтої шкварки, тоді у смалець сипали борошно, постійно помішуючи. Охоложеною заражкою начиняли тісто.

- У будень вареники готовили нечасто. Інша справа – неділя, храмове свято, весілля, хрестини, поминки. Варили їх також на толоку й обжинки. На другий день весілля дружки несли вареники молодій «на сніданок», а жінки – до породіллі «на родину». Смачні вареники з сиром і сметаною були неодмінно на столі поряд із млинцями, оладками, налисниками на Масляну (Сиропуст).

Foto patee.com.